

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 4

Se Ningsblods 1819

My Bise om de tre bortkomte Slaver. *for Altes*
Jan 1777

Na saa Kæstinasstraf er nok lit leit, san
Men at hver Stortju saar de', de' er greit, san
Saales osaa varer
Tre fælt svage Karer

Som fer Kæstinasstraf var komne i Veit san
Men enbver, san
Af dem isar, san

Tænte: ikke lange blir vi her, san

Jeg trer atte en af dom var Eme' san
Dg en reatth ful Fant var'n me' san

Da de var indfængte
Begyndte de at længe

Efter Frihed alle tre, san

V box 13:366

0
10 .mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Iffe en san
Af Armen
Fanz de', som ei skalv i sine Ben, san.

I Kvellinga bestemte de sig til, san
Na rømme bort den næste Middags hvil, san
Strax de to sig slenga
Paa klædt oppi Senga
Sme'n stelte lit paa Dirken me' ei Fil, san
Jeg kan ei, san
Faa i mei, san
At Slaver kan faa Restap ind til sig, san.

Da Middags hvil den næste Dag de fit, san
De dirket Dora op og ud de gif, san
Her i Kjæler'n liste
De sig, for de viste
Hvor Gevaldjerker'ne hængte paa en Prik, san
Da paa sig trak, san
Bugse og Frak, san
Tre Pistoler aa di tel sig stat, san.

Da de rømte et var Kjerkas Uhr, san
Det gif saa let som Dompap tor et Bur, san
Na saa sa' den eine
Huser du Bazaine
Nassaa han gled ner a' Fæstningsmur, san
Fri vi er, san
Vi glir ner her, san
Paa de' gamle go'e Kontrastjer, san.

At Soldaterne er frække Folk, san
De' veit saa godt enhver som de gav Svolt, san
Men da de' er ingen
Gjør de' ingenting
At de gaar der med sin lange Dolt san.

Til Gaustad styred Slaverne sin Gang san
Den ene som lot gælen gif og sang, san
Mange lækkre Saker
Stjal di oppi Aker
Derpaa Ost paa Bygdene di slang saa
Indbrud sker, san
Alle Ste'r san
Paa Stabur tvr de Rjot og Skinf e ner, san.

Kanoner hørttes oppaa Fredriksten, san
Det gamle Mod opvækes naa igjen, san
Naa de lofter Porten
Som i 1814

Da Svensken vidsted Ryg og rappe Ben, san
La' de i Mag, san
Na i langdrag, san
Prisen paa dem stiger Dag for Dag, san.
Om det gaar lit traat, san
Vi lirker smaat, san
Se denne Dirken her, den dirker godt, san.

Urskauen da dem i Peisen sat, san
Saa kom tre Mand me Bøssa ladt, san
Han sat aa torke Stromper
Den Stakkars arme Stomper
Naa han skulde bli tel Lendsmænd drat, san
Men me' et, san
Han gjør et Ekvet, san
Dg tilfogs han satte, de er gret, san

Skjesmos Landværn kommanderes ut, san,
For der dom hadde sifi'de gjælt en Stut, san
Om det er sandt de here
Skal jeg ei forsvære
Men fra'n Prest de stjal ei geistli' Strud
Naa lidt brat, san
La Bøssa sat, san
Se vel etter, hu er døgti ladt, san.

Hele Sarpsborg var i stor ei Gru, san
De tænkte paa at bryte af ei Bru, san
Hvis det ei dem standset
Bil de sig forstanset
Inden eien Dør og eien Stu', san
Gortura rent, san
La de som er hændt san
Fløi Sarpsborgera naa lit som brændt san.

Naar paa Moss skal hende noe stort, san
Saa lager dem istand en Gressport, san
Dg kommer ingen a'en
Kommer e' Ru istaen
Dg lægger midt i Porten der fort, san
Dssaa naa, san
De tænkte paa san
En sliit en Gressport istand at faa san.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

[Fryxell, Anders]

Bermelandsvisan.

Åt Bermeland, du sköna du berliga land,
 du krona för Ewea Nikes länder!
 a om jag lemme midt i det särlofwade land,
 jtill Wermlant änd jag terwänder.
 Ja! der will jag lefwa, ja! der will jag dö:
 och en gån från Wermland jag tager mig en mö
 så vet jag, att alorig jag mig agrar.

Ja, när du enaång skall bort o ch gista dig, min wän!
 Då skall du till Bermeland fara:
 der finnes nog Guds gåwar med slickor qwar igen,
 och alla ä' de präktiga og rara.
 Men friar du der, så war munter och glad
 Ty muntra gossar wilja Bermelandslickorne ha;
 de sorgsna — dem ge de på bren.

Och Bermelands-gossen, han äc stolt och glad;
 han fruktar för intet uti werlden.
 När Konun en bjuder sä, drager han stad,
 bland kutor och blirrande swärden,
 ja! wore der Hyskar til tusenderal,
 han ei dem alla fruarar, han will ei annat wal,
 än dö eller seara med ära.

Och skulle han ei strida med glädje och med mod,
 och lirwer sitt väaa det unaa?
 der hemma sitter Moder och beer för bans blod,
 med Bruden, den älskade unaa;
 en Bermelands-slicka, så huld och så skön!
 för Kung och Land han strider, och hon skall bli bans lön;
 ho kan honom då öfwerwinna?

Tilljops hos G. B. Sjögn.

[Kra] u. ä.